

АНДРІЙЧИК Григорій Ісайович (1892, с. Забор'є, нині Могильов. обл., Білорусь — 1941) — кобзар, бандурист. За професією — столяр. Один із засновників 1-ї Укр. художньої капели кобзарів (Київ). У 1925–34 — чл. правління капели. У 1927–29 входив до орг. комітету для підготовки Кобзарського з'їзду в Харкові. Власноруч робив бандури. З іменем А. пов'язують початок хроматизації кобзарських інструментів у Київ., а згодом у Харків. і Полтав. капелах. 1928, за експериментом А., вводиться на бандурних приструнках півтон фа-бекар, потім ре-дієз, а від 1929–30 — п'ять півтонів: фа-бекар,

ре-дієз, сі-бемоль, ля-бемоль (соль-дієз) і до-дієз. За активну громадську позицію його переслідував НКВС (арешти 1925, 1934). 1937 за звинуваченням в участі у контрреволюційній організації А. засуджено до 10 р. концтаборів.

Рекомендована література

1. Гуменюк А. Українські народні музичні інструменти. К., 1967.

К. П. Черемський

Бібліографічний опис:

Андрійчик Григорій Ісайович / К. П. Черемський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-44219>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).